

UOHSX00HSM TA

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0565,0642/2013/VZ

Brno 4. 7. 2023

Číslo jednací: ÚOHS-25696/2023/500

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve společném správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0565,0642/2013/VZ zahájeném dne 21. 10. 2013 na návrh z téhož dne, jehož předmět byl rozšířen z moci úřední dne 28. 2. 2014, kdy pokračování tohoto správního řízení bylo oznámeno přípisem č. j. ÚOHS-19080/2023/535 ze dne 22. 5. 2023 a jeho účastníky jsou

- zadavatel – město Šluknov, IČO 00261688, se sídlem nám. Míru 1, 407 77 Šluknov, ve správním řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 31. 1. 2023 Mgr. Bc. Tomášem Auerem, advokátem, ev. č. ČAK 20566, se sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice,
- navrhovatel – EKO servis Varnsdorf a.s., IČO 25042149, se sídlem ul. Svatopluka Čecha 1277, 407 47 Varnsdorf, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 15. 10. 2013 advokátní kancelář PPS advokáti s.r.o., IČO 27532640, se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové,
- strana smlouvy ze dne 3. 9. 2013 – Technické služby Šluknov, spol. s r.o., IČO 25410539, se sídlem Císařský 378, 407 77 Šluknov,

ve věci návrhu jmenovaného navrhovatele ze dne 21. 10. 2013 na uložení zakazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013 ze dne 3. 9. 2013 uzavřené na nadlimitní veřejnou zakázku na služby s názvem „Zajištění sběru, svozu a odstranění komunálního odpadu ve městě Šluknov“ mezi jmenovaným zadavatelem a vybraným uchazečem – Technické služby Šluknov, spol. s r.o., IČO 25410539, se sídlem Císařský 378, 407 77 Šluknov,

a ve věci možného spáchání přestupku jmenovaným zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve veřejné zakázce „Zajištění sběru, svozu a odstranění komunálního odpadu ve městě Šluknov“, na jejíž plnění byla dne 3. 9. 2013 uzavřena s vybraným uchazečem – Technické služby Šluknov, spol. s r.o., IČO 25410539, se sídlem Císařský 378, 407 77 Šluknov – smlouva č. ORŽP 18/2013,

rozhodl takto:

I.

Správní řízení se v části, jejíž předmět je vymezen obsahem návrhu navrhovatele – EKO servis Varnsdorf a.s., IČO 25042149, se sídlem ul. Svatopluka Čecha 1277, 407 47 Varnsdorf – ze dne 21. 10. 2013 na uložení zakazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013 ze dne 3. 9. 2013 uzavřené na nadlimitní veřejnou zakázku na služby s názvem „Zajištění sběru, svozu a odstranění komunálního odpadu ve městě Šluknov“ mezi zadavatelem – město Šluknov, IČO 00261688, se sídlem nám. Míru 1, 407 77 Šluknov – a vybraným uchazečem – Technické služby Šluknov, spol. s r.o., IČO 25410539, se sídlem Císařský 378, 407 77 Šluknov – **podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád**, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje, neboť žádost jmenovaného navrhovatele, tj. dotčený návrh ze dne 21. 10. 2013, se stala zjevně bezpředmětnou.**

II.

Správní řízení se v části vedené ve věci možného spáchání přestupku dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem – město Šluknov, IČO 00261688, se sídlem nám. Míru 1, 407 77 Šluknov – ve veřejné zakázce „Zajištění sběru, svozu a odstranění komunálního odpadu ve městě Šluknov“, na jejíž plnění byla dne 3. 9. 2013 uzavřena s vybraným uchazečem – Technické služby Šluknov, spol. s r.o., IČO 25410539, se sídlem Císařský 378, 407 77 Šluknov – smlouva č. ORŽP 18/2013, podle § 117a písm. f) citovaného zákona **zastavuje**, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE PŘED UZAVŘENÍM SMLOUVY

1. Zadavatel – město Šluknov, IČO 00261688, se sídlem nám. Míru 1, 407 77 Šluknov, ve správním řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 31. 1. 2023 Mgr. Bc. Tomášem Auerem, advokátem, ev. č. ČAK 20566, se sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice (dále jen „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil podle zákona dne 3. 5. 2013 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Zajištění sběru, svozu a odstranění komunálního odpadu ve městě Šluknov“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 6. 5. 2013 pod ev. č. 347305 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 7. 5. 2013 pod ev. č. 2013/S 088-149896 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky podle čl. 2 zadávací dokumentace bylo „*shromažďování, sběr, přeprava, úprava, využívání a odstraňování komunálních odpadů na území města Šluknov včetně předávání komodit z odděleného sběru provozovatelům kolektivních systémů zpětného*

odběru. Jedná se o zajištění služeb při nakládání s komunálními odpady města Šluknov v souladu s právními předpisy České republiky v členění:

- a) sběr, svoz a odstraňování směsného komunálního odpadu (SKO)
- b) sběr, svoz a využití odpadů (obalů) z odděleného sběru – sklo barevné/bílé, papír společně s nápojovými kartony (NK), PET + směsný plast
- c) sběr a svoz plastových pytlů směsného komunálního odpadu
- d) sběr a svoz plastových pytlů na tříděný odpad – plast a nápojové kartony (NK) po svozové trase“.

3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky (včetně opce vyhrazené v čl. 15 zadávací dokumentace) činila v souladu s § 14 odst. 1 písm. b) zákona částku ve výši 19 800 000 Kč bez DPH.
4. Rozhodnutím ze dne 28. 6. 2013 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče – Technické služby Šluknov, spol. s r.o., IČO 25410539, se sídlem Císařský 378, 407 77 Šluknov (dále jen „vybraný uchazeč“). Účastník zadávacího řízení – EKO servis Varnsdorf a.s., IČO 25042149, se sídlem ul. Svatopluka Čecha 1277, 407 47 Varnsdorf, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 15. 10. 2013 advokátní kancelář PPS advokáti s.r.o., IČO 27532640, se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové (dále jen „navrhovatel“) – doručil zadavateli dne 12. 7. 2013 námitky z téhož dne proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel rozhodnutím ze dne 22. 7. 2013 těmito námitkám vyhověl a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zrušil.
5. Dne 13. 8. 2013 rozhodl zadavatel podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Zadavatel toto rozhodnutí následně doplnil nedatovaným úkonem o důvod zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. d) zákona.
6. Dne 3. 9. 2013 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem smlouvu č. ORŽP 18/2013 o zajištění sběru, svozu, využití a odstranění komunálního odpadu (dále jen „smlouva č. ORŽP 18/2013“). Zadavatel uzavření této smlouvy odůvodnil využitím tzv. in-house výjimky z působnosti zákona podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona.

II. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÁ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0565/2013/VZ

7. Dne 13. 9. 2013 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh navrhovatele z téhož dne podle § 114 odst. 1 zákona na zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku (dále jen „návrh 1“). Doručením návrhu 1 bylo dne 13. 9. 2013 zahájeno podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0565/2013/VZ. Téhož dne obdržel stejnopis návrhu 1 i zadavatel. Účastníky správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0565/2013/VZ jsou podle § 116 zákona zadavatel a navrhovatel.
8. Navrhovatel v návrhu 1 mj. uvedl, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 9. 2013 vymezil další důvody pro zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a to podle § 84 odst. 2 písm. d) zákona, které odůvodnil tím, že na straně vybraného uchazeče došlo k naplnění

podmínek pro použití výjimky ze zákona podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona. Navrhovatel se návrhem 1 domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku a současně navrhl, aby Úřad vydal předběžné opatření, kterým zadavateli zakáže uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem na plnění identické veřejné zakázky.

Doplnění návrhu 1 ze dne 30. 9. 2013

9. Dne 30. 9. 2013 obdržel Úřad od navrhovatele přípis z téhož dne, jehož obsahem bylo doplnění návrhu 1, v němž navrhovatel uvedl, že dle posledních informací nesplnil vybraný uchazeč podmínky pro použití výjimky podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona.
10. Podle navrhovatele je z jím získaných informací zřejmé, že v posledních třech ukončených účetních obdobích let 2010–2012 nepřesáhl v žádném roce objem činností realizovaných vybraným uchazečem ve prospěch zadavatele 80 % objemu činnosti, což je podle Evropského soudního dvora podmínka pro možnost využití výjimky stanovené v § 18 odst. 1 písm. e) zákona. Z uvedených informací dále dle navrhovatele vyplývá, že za období roku 2013 do konce července 2013 realizoval vybraný uchazeč pro zadavatele pouze 58,40 % činnosti. Navrhovatel je přesvědčen, že i pokud by nastala v průběhu srpna roku 2013 u vybraného uchazeče změna, na základě které by již splňoval podmínky pro využití zákonné výjimky podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona, existují dle něj pochybnosti o tom, zda tyto okolnosti nastaly zcela objektivně a nezávisle na vůli zadavatele.
11. Navrhovatel dále zdůraznil, že žádný právní předpis nestanoví, že od hranice 80 % činnosti ve prospěch zadavatele už lze použít zákonnou výjimku podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona. Rozhodnutí o splnění podmínek pro použití zákonné výjimky musí podle navrhovatele zohledňovat celou situaci vzájemných vztahů zadavatele a jím ovládaného subjektu, charakter činností, stejně tak jako charakter činností ovládaného subjektu v tržním prostředí.
12. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že se rozhodl jít cestou in-house výjimky mj. i z důvodu časové tísně, kdy nebylo dle něj možné zadat zakázku jiným způsobem, neboť navrhovatel je přesvědčen, že použití výjimky podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona je podmíněno splněním dvou zákonných podmínek mezi něž však časová tíseň nepatří. Podle navrhovatele obdržel zadavatel výpověď od stávajícího poskytovatele služeb již dne 31. 1. 2013. Zadávací řízení bylo vyhlášeno až v květnu 2013 s tím, že vybraný uchazeč bude plnit předmět veřejné zakázky ode dne 1. 8. 2013. Z uvedeného podle navrhovatele vyplývá, že zadavatel na zadání veřejné zakázky nespěchal a do časové tísně se tak dostal v důsledku vlastních úkonů.
13. Navrhovatel dále mj. uvedl, že na profilu zadavatele zjistil, že na podobný předmět plnění jako u šetřené veřejné zakázky byla s vybraným uchazečem uzavřena smlouva.

Správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0642/2013/VZ

14. Dne 21. 10. 2013 obdržel Úřad návrh navrhovatele z téhož dne podle § 114 odst. 2 písm. a) zákona na uložení zákazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013 podle § 118 odst. 2 písm. a) zákona z důvodu jejího uzavření bez předchozího uveřejnění zadávacího řízení (dále jen „návrh 2“), neboť dle navrhovatele nebyly splněny podmínky pro její uzavření na základě in-house výjimky. Doručením návrhu 2 bylo dne 21. 10. 2013 zahájeno podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 správního řádu správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0642/2013/VZ. Účastníky správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0642/2013/VZ jsou podle § 116 zákona zadavatel, navrhovatel a vybraný uchazeč.

Obsah návrhu 2

15. Dne 21. 10. 2013 doručil navrhovatel Úřadu návrh 2, jímž navrhovatel brojil proti uzavření smlouvy bez předchozího uveřejnění zadávacího řízení na nadlimitní veřejnou zakázku „Zajištění sběru, svozu a odstranění komunálního odpadu ve městě Šluknov“, na základě které byla dne 3. 9. 2013 s vybraným uchazečem uzavřena smlouva č. ORŽP 18/2013. Navrhovatel sdělil, že na profilu zadavatele je uvedeno, že předmětná smlouva byla uzavřena v rámci jednacího řízení bez uveřejnění, které bylo použito pro přímé zadání zakázky dle § 18 odst. 1 písm. e) zákona, přičemž navrhovatel je přesvědčen, že nebyly splněny podmínky pro použití jednacího řízení bez uveřejnění ani pro použití uvedené výjimky ze zákona. Návrh 2 směřuje proti uzavření smlouvy bez předchozího uveřejnění zadávacího řízení, přičemž navrhovatel má podezření na spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona. Navrhovatel uvedl shodné argumenty, které použil v doplnění návrhu 1 ze dne 30. 9. 2013.
16. Navrhovatel vyslovil pochybnost, zda byla skutečně naplněna podmínka výkonu podstatné části činnosti vybraného uchazeče pro zadavatele, neboť podle navrhovatele generuje vybraný uchazeč od jiných osob než je zadavatel i na začátku roku 2013 téměř 40 % příjmů. Na konci měsíce července 2013 podle navrhovatele nebyly splněny podmínky pro použití zákonné výjimky podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona.
17. Navrhovatel je přesvědčen, že účelové a zjevně krátkodobé naplnění podmínky pro použití předmětné zákonné výjimky nemůže být dostatečným důvodem pro obcházení zákona a omezování hospodářské soutěže.
18. Navrhovatel navrhl, aby Úřad přezkoumal postup zadavatele a uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013 dle § 118 odst. 2 písm. a) zákona.

Společné správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0565,0642/2013/VZ

19. Úřad usnesením ze dne 18. 12. 2013 spojil z moci úřední správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0565/2013/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0642/2013/VZ za účelem vedení společného řízení o návrhu 1 a návrhu 2, neboť se uvedená správní řízení týkala totožné veřejné zakázky.
20. Přípisem ze dne 26. 2. 2014 rozšířil Úřad z moci úřední předmět správního řízení o šetření možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona z důvodu, že zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku bez předchozího uveřejnění zadávacího řízení, aniž by byly splněny podmínky pro její zadání na základě in-house výjimky.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 6. 6. 2014

21. Dne 9. 6. 2014 vydal Úřad rozhodnutí ze dne 6. 6. 2014. Výrokem I. citovaného rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. d) a e) zákona tím, že zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, aniž by byly naplněny důvody pro jeho zrušení, neboť v daném případě neodpady důvody pro pokračování v zadávacím řízení v důsledku podstatné změny okolností, které nastaly v době od zahájení zadávacího řízení a které zadavatel s přihlédnutím ke všem okolnostem nemohl předvídat a ani je nezpůsobil, ani se v průběhu zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem II. citovaného rozhodnutí Úřad zrušil podle § 118 odst. 1 zákona rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení vč. jeho doplnění. Výrokem III. citovaného rozhodnutí

Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč. Výrokem IV. citovaného rozhodnutí Úřad zamítl podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona návrh navrhovatele na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené dne 3. 9. 2013, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 zákona. Výrokem V. citovaného rozhodnutí Úřad zastavil správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a zákona.

22. V odůvodnění výroků IV. a V. citovaného rozhodnutí Úřad uvedl, že byly kumulativně splněny všechny podmínky zakotvené v ustanovení zákona, které by aplikaci tzv. in-house výjimky umožnily. Jelikož zadavatel využil výjimky dle § 18 odst. 1 písm. e) zákona oprávněně, nebyl dle Úřadu povinen postupovat při zadání dané veřejné zakázky dle zákona (včetně povinnosti uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení podle § 146 odst. 1 zákona). Zadavatel se tak dle Úřadu nedopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 8. 3. 2016

23. Dne 18. 6. 2014 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne směřující proti rozhodnutí ze dne 6. 6. 2014. Dne 25. 6. 2014 obdržel Úřad proti citovanému rozhodnutí rovněž rozklad navrhovatele z téhož dne.
24. V řízení o rozkladech zadavatele ze dne 18. 6. 2014 a navrhovatele ze dne 25. 6. 2014 vydal předseda Úřadu rozhodnutí ze dne 8. 3. 2016, kterým bylo rozhodnutí Úřadu ze dne 6. 6. 2014 zrušeno a věc byla Úřadu vrácena k novému projednání. Citované rozhodnutí předsedy Úřadu nabylo právní moci dne 10. 3. 2016.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 1. 7. 2016

25. Přípisem ze dne 24. 3. 2016 Úřad vyrozuměl účastníky řízení o pokračování ve společném správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0565,0642/2013/VZ. Dne 1. 7. 2016 vydal Úřad rozhodnutí z téhož dne (dále jen „napadené rozhodnutí“). Výrokem I. napadeného rozhodnutí zamítl Úřad podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona návrh 1 proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Výrokem II. napadeného rozhodnutí zamítl Úřad podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona návrh 2 na uložení zákazu plnění smlouvy, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad zastavil podle § 117a písm. d) zákona správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nezjistil důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona.
26. Úřad v odůvodnění výroků II. a III. napadeného rozhodnutí uvedl, že podle § 118 odst. 2 zákona je pro posouzení možnosti uložit zákaz plnění smlouvy v daném případě klíčové, zda se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona. Úřad se tak nejdříve zabýval skutečností, zda byl zadavatel povinen před uzavřením smlouvy č. ORŽP 18/2013 postupovat podle zákona nebo zda byl oprávněn využít in-house výjimku. Vzhledem k tomu, že pro aplikaci in-house výjimky musely být kumulativně splněny podmínky zakotvené v § 18 odst. 1 písm. e) zákona, přistoupil Úřad v rámci napadeného rozhodnutí ke zkoumání naplnění těchto podmínek. Úřad v rámci napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že zákonné podmínky k tomu, aby zadavatel uzavřel smlouvu č. ORŽP 18/2013 na základě in-house

výjimky, byly splněny, v důsledku čehož Úřad konstatoval, že zadavatel postupoval při uzavření smlouvy č. ORŽP 18/2013 v souladu se zákonem.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016

27. Dne 19. 7. 2016 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí. Dne 7. 12. 2016 vydal předseda Úřadu rozhodnutí ze dne 5. 12. 2016, kterým napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad navrhovatele zamítl (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016“). Napadené rozhodnutí a rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016 nabyly právní moci dne 8. 12. 2016.

Soudní přezkum rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016

28. Proti rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016 podal navrhovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který o ní rozhodl rozsudkem č. j. 29 Af 13/2017-101 ze dne 20. 8. 2019 tak, že rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016 zrušil a věc vrátil předsedovi Úřadu k dalšímu řízení (dále jen „rozsudek ze dne 20. 8. 2019“). Krajský soud dospěl k závěru, že zadavatel neprokázal existenci důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, a proto z tohoto důvodu nebyl oprávněn zrušit zadávací řízení na veřejnou zakázku. Krajský soud současně nepovažoval s ohledem na uvedený závěr žádoucí, aby se v této fázi podrobněji zabýval námitkami vztahujícími se k otázce, zda byly splněny zákonné podmínky pro použití tzv. in-house výjimky ve smyslu § 18 odst. 1 písm. e) zákona. Rozsudek ze dne 20. 8. 2019 nabyl právní moci dne 26. 8. 2019. Úřad podal proti rozsudku ze dne 20. 8. 2019 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který o ní rozhodl rozsudkem č. j. 6 As 169/2019-42 ze dne 26. 3. 2020 tak, že ji zamítl (dále jen „rozsudek ze dne 26. 3. 2020“). Rozsudek ze dne 26. 3. 2020 nabyl právní moci dne 30. 3. 2020.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020

29. Výrokem I. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020“), byl zrušen výrok I. napadeného rozhodnutí a věc byla Úřadu v tomto rozsahu vrácena k novému projednání a výrokem II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 byly potvrzeny výroky II. a III. napadeného rozhodnutí a rozklad navrhovatele byl v tomto rozsahu zamítnut. Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 nabylo právní moci dne 31. 7. 2020.
30. V odůvodnění výroku I. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 dospěl předseda Úřadu v souladu s rozsudkem ze dne 20. 8. 2019 a rozsudkem ze dne 26. 3. 2020 k tomu, že závěr Úřadu uvedený ve výroku I. napadeného rozhodnutí (ve věci návrhu 1 proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku), že zadavatel zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona oprávněně, byl nesprávný.
31. V odůvodnění výroku II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 bylo předně uvedeno, že Krajský soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2019 neposuzoval zákonnost výroků II. a III. napadeného rozhodnutí, nýbrž jen jeho výroku I. Současně zde bylo konstatováno, že rozhodnutí o výroku II. napadeného rozhodnutí nebylo nijak závislé na rozhodnutí o výroku I. napadeného rozhodnutí. Vzhledem k těmto skutečnostem nebyl důvod přistoupit ke změně právního posouzení výroků II. a III. napadeného rozhodnutí provedeného v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016, a proto předseda Úřadu setrval na svém právním názoru a výroky II. a III. napadeného rozhodnutí opětovně potvrdil. Předseda Úřadu

se v odůvodnění výroku II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 ztotožnil s Úřadem v tom, že byly splněny podmínky pro uzavření dotčené smlouvy na základě in-house výjimky stanovené v § 18 odst. 1 písm. e) zákona, a proto nebyl dán důvod pro uložení nápravného opatření zadavateli podle § 118 odst. 2 písm. a) zákona spočívajícího v uložení zákazu plnění dané smlouvy, a naopak byly splněny podmínky pro zamítnutí návrhu 2 výrokem II. napadeného rozhodnutí podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona. S ohledem na právě uvedené byl shledán jako správný rovněž závěr Úřadu uvedený ve výroku III. napadeného rozhodnutí, že zadavatel nebyl povinen před uzavřením předmětné smlouvy uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení podle § 146 odst. 1 zákona, a proto se nedopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona. Předseda Úřadu uzavřel, že Úřad výrokem II. napadeného rozhodnutí (ve věci návrhu 2 na uložení zákazu plnění smlouvy) i výrokem III. napadeného rozhodnutí (ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona) rozhodl správně a v souladu se zákonem.

Soudní přezkum výroku II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020

32. Navrhovatel podal proti výroku II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 žalobu ke Krajskému soudu, který o ní rozhodl rozsudkem č. j. 29 Af 50/2020-108 ze dne 12. 1. 2022 (dále jen „rozsudek ze dne 12. 1. 2022“) tak, že výrok II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 zrušil a věc vrátil předsedovi Úřadu k dalšímu řízení. Rozsudek ze dne 12. 1. 2022 nabyl právní moci dne 15. 2. 2022.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020

33. Dne 15. 10. 2020 vydal Úřad rozhodnutí z téhož dne (dále jen „rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020“). Výrokem I. rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020 Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. d) a e) zákona tím, že zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, aniž byly naplněny důvody pro jeho zrušení, neboť se v průběhu zadávacího řízení nevyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a v daném případě ani neodpady důvody pro pokračování v zadávacím řízení v důsledku podstatné změny okolností, které nastaly v době od zahájení zadávacího řízení a které zadavatel s přihlédnutím ke všem okolnostem nemohl předvídat a ani je nezpůsobil, a tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem II. rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020 Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušil podle § 118 odst. 1 zákona rozhodnutí zadavatele ze dne 13. 8. 2013 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku a všechny následující úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení. Výrokem III. rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020 Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 21. 12. 2020

34. Dne 30. 10. 2020 Úřad obdržel rozklad zadavatele z téhož dne proti rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020. Dne 21. 12. 2020 vydal předseda Úřadu rozhodnutí z téhož dne (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 21. 12. 2020“), jímž potvrdil rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020 a podaný rozklad zadavatele zamítl. Rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 10. 2020 a rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 21. 12. 2020 tak nabyly právní moci dne 21. 12. 2020, přičemž rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 21. 12. 2020 nebylo dále napadeno žalobou u příslušného soudu.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 5. 2022

35. Přípisem ze dne 23. 3. 2022 vyrozuměl předseda Úřadu účastníky řízení o pokračování v řízení o rozkladu proti výroku II. napadeného rozhodnutí. Dne 3. 5. 2022 vydal předseda Úřadu rozhodnutí z téhož dne (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 5. 2022“), jímž zrušil výrok II. a výrok III. napadeného rozhodnutí a věc vrátil Úřadu v tomto rozsahu k novému projednání. Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 5. 2022 nabylo právní moci dne 3. 5. 2022.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023

36. Přípisem ze dne 20. 5. 2022 Úřad oznámil, že se ve společném správním řízení sp. zn. S0565,0642/2013/VZ ve věci návrhu 2 pokračuje. Přípisem ze dne 6. 6. 2022 (č. j. ÚOHS-19080/2022/535) vyhotovil Úřad opravné oznámení o pokračování společného správního řízení, jímž informoval jeho účastníky, že se v daném společném správním řízení ve věci návrhu 2 a ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona pokračuje. Úřad účastníky společného správního řízení o vyhotovení opravného oznámení o pokračování správního řízení vyrozuměl rovněž přípisem ze dne 6. 6. 2022 (č. j. ÚOHS-19081/2022/535). Úřad v tomto přípisu uvedl, že věc byla Úřadu vrácena předsedou Úřadu k novému projednání nejen v rozsahu návrhu 2, ale i v rozsahu řízení z moci úřední, kdy výroky II. a III. napadeného rozhodnutí tvoří ve smyslu § 82 odst. 3 správního řádu nedílný celek, neboť rozhodnutí ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona má bezprostřední vliv na rozhodnutí o návrhu 2 na uložení zákazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013.
37. Dne 5. 1. 2023 vydal Úřad rozhodnutí z téhož dne (dále jen „rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023“). Výrokem I. rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023 Úřad podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl návrh 2 na uložení zákazu plnění smlouvy, neboť dle něj nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 2 zákona. Výrokem II. rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023 Úřad podle § 117a písm. d) zákona zastavil správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání přestupku zadavatelem dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 30. 3. 2023

38. Dne 20. 1. 2023 obdržel Úřad rozklad navrhovatele proti rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023. Dne 30. 3. 2023 vydal předseda Úřadu rozhodnutí z téhož dne (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 30. 3. 2023“), jímž zrušil rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023 a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 30. 3. 2023 nabylo právní moci dne 31. 3. 2023.

Další průběh společného správního řízení

39. Přípisem ze dne 13. 4. 2023 Úřad oznámil, že se ve společném správním řízení sp. zn. S0565,0642/2013/VZ ve věci návrhu 2 a ve věci možného spáchání přestupku zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona pokračuje. Přípisem ze dne 22. 5. 2023 (č. j. ÚOHS-19080/2023/535) vyhotovil Úřad opravné oznámení o pokračování společného správního řízení, jímž informoval jeho účastníky, že se v daném společném správním řízení ve věci návrhu 2 a ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona pokračuje. Úřad účastníky společného správního řízení o vyhotovení

opravného oznámení o pokračování správního řízení vyrozuměl rovněž přípisem ze dne 22. 5. 2023 (č. j. ÚOHS-19104/2023/535). Úřad v tomto přípisu uvedl, že v rámci společného správního řízení došlo ke změně právního zastoupení zadavatele, která nebyla v důsledku administrativního pochybení reflektována v oznámení o pokračování správního řízení ze dne 13. 4. 2023.

40. Usnesením ze dne 22. 5. 2023 Úřad určil zadavateli lhůtu k uvedení zatřídění jednotlivých fakturovaných činností, jež byly za období leden až srpen 2013 vykonány vybraným uchazečem ve prospěch zadavatele a jemu podřízených subjektů, tak, aby bylo u každé fakturované položky zřejmé, na jaký účet, popř. účty bylo ze strany vybraného uchazeče v rámci účtování výnosů účtováno, a to i ve vztahu k projektu Uč se a pracuj a dodávanému teplu pro základní školu zadavatele, a doložení relevantních podkladů dokládajících uvedené.
41. Dne 5. 6. 2023 obdržel Úřad v reakci na usnesení ze dne 22. 5. 2023 vyjádření zadavatele z téhož dne společně s podklady vztahujícími se k fakturovaným činnostem vybraného uchazeče realizovaným ve prospěch zadavatele a jemu podřízených subjektů. Zadavatel v citovaném vyjádření zopakoval své přesvědčení, že byl oprávněn uzavřít smlouvu č. ORŽP 18/2013 s vybraným uchazečem na základě naplnění podmínek užití tzv. in-house výjimky ve smyslu § 18 odst. 1 písm. e) zákona.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

42. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastních zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.
43. Úřad se při novém projednání věci před posouzením věci samé předně zabýval tím, zda v šetřeném případě nejsou dány okolnosti, které by mohly odůvodňovat zastavení předmětného správního řízení, a to s ohledem na možný zánik odpovědnosti zadavatele za přestupek v důsledku uplynutí promlčecí doby ve vztahu k projednávanému přestupku. Úřad zde opakuje, že rozhodnutí ve věci možného spáchání přestupku zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona má bezprostřední vliv na rozhodnutí o návrhu 2 na uložení zákazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013 [viz § 118 odst. 2 písm. a) zákona].
44. Úřad se tak zabýval předně tím, zda v průběhu vedeného správního řízení nenastal zánik odpovědnosti zadavatele za dotčený přestupek a v tomto kontextu současně tím, jakou právní úpravu je třeba při posuzování této otázky užít, resp. zda nenabyla účinnosti nová právní úprava, která by byla pro zadavatele právní úpravou příznivější a kterou by bylo nutno s ohledem na principy správního trestání aplikovat. Zde Úřad odkazuje na čl. 40 odst. 6 ústavního zákona – usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Listina“), dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Citované ústavní pravidlo zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) [srov. např. rozsudek NSS č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne

27. 10. 2004 či rozsudek NSS č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007] aplikuje rovněž v oblasti správního trestání.

45. K tomu Úřad uvádí, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“)¹, který v § 2 odst. 1 obsahuje pravidlo obdobné čl. 40 odst. 6 Listiny, jež stanoví, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle § 2 odst. 5 přestupkového zákona se při pozdějších změnách zákona, který byl účinný při spáchání přestupku, použije zákona nejmírnějšího.²
46. S ohledem na shora uvedené tak byl Úřad povinen srovnat jednotlivá časová znění právní úpravy zániku odpovědnosti od okamžiku jednání zadavatele, jímž se měl dopustit zde šetřeného přestupku, až ke dni vydání tohoto rozhodnutí. V této souvislosti Úřad připomíná, že k jednání zadavatele, jímž se měl dopustit přestupku podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona, došlo dne 3. 9. 2013 uzavřením smlouvy č. ORŽP 18/2013.
47. Ke shrnutí jednotlivých právních úprav zániku odpovědnosti za správní delikty, resp. přestupky v oblasti zadávání veřejných zakázek uvádí Úřad následující.
48. Podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném do 5. 3. 2015, platilo, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
49. Uvedené ustanovení bylo následně s účinností od 6. 3. 2015 novelizováno tak, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. De facto shodně zněl § 270 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném od 1. 10. 2016 do 30. 6. 2017, podle něhož platilo, že odpovědnost zadavatele za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

¹ Pozn. Úřadu: Úřad na tomto místě pro úplnost uvádí, že vzhledem k nabytí účinnosti přestupkového zákona je třeba s ohledem na jeho § 112 odst. 1 na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti přestupkového zákona hledět jako na přestupky podle přestupkového zákona (k tomu Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Totéž pak platí i ve vztahu k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 odst. 1 přestupkového zákona se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení.

² Úřad pro úplnost uvádí, že ve znění přestupkového zákona účinného do 25. 2. 2020 byl obsažen § 112 odst. 2, dle něhož platilo, že ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí; odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Toto ustanovení však bylo následně zrušeno Ústavním soudem pro jeho rozpor s čl. 40 odst. 6 Listiny nálezem sp. zn. Pl. ÚS 15/19 ze dne 4. 2. 2020 a nálezem sp. zn. Pl. ÚS 4/20 ze dne 16. 6. 2020, kdy i v těchto nálezech Ústavní soud konstatoval, že „bude třeba vždy v každém konkrétním případě srovnat právní úpravu přestupkového práva účinnou do 30. 6. 2017, a to nejen podle § 29 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky, nýbrž i úpravy speciálních promlčecích dob ve zvláštních zákonech (viz zejména tzv. změnový zákon č. 183/2017 Sb.), a podle obecných pravidel § 2 odst. 1 a § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky určit, která úprava je pro pachatele (nyní) přestupku spáchaného do 30. 6. 2017 příznivější“.

50. Ustanovení § 270 zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném od 1. 7. 2017 do 31. 1. 2022 a ve znění účinném od 1. 2. 2022 až do současnosti, pak stanoví, že promlčecí doba činí 5 let a že byla-li promlčecí doba přerušena (dle § 270 odst. 6 citovaného zákona oznámením o zahájení řízení o přestupku nebo vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným), odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání.
51. Z uvedeného shrnutí jednotlivých právních úprav zániku odpovědnosti za správní delikty, resp. přestupky na úseku zadávání veřejných zakázek je zřejmé, že v tomto konkrétním případě je pro zadavatele nejpříznivější právní úprava stanovená v § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016, resp. v podstatě shodná právní úprava stanovená v § 270 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném od 1. 10. 2016 do 30. 6. 2017. Vzhledem k tomu, že Úřad současně vyhodnotil, že právní úprava zákona o zadávání veřejných zakázek (ve znění účinném od 1. 10. 2016 do 30. 6. 2017) není oproti právní úpravě zákona (ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016) v rámci posuzovaného přestupku příznivější³, je třeba v daném případě aplikovat zákon (ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016) jako celek, tedy i na otázku zániku odpovědnosti.
52. V návaznosti na uvedené Úřad konstatuje, že § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016, upravoval zaprvé tříletou subjektivní promlčecí dobu počínající okamžikem, kdy se Úřad o správním deliktu, resp. přestupku dozvěděl. Před uplynutím této doby pak Úřad musel řízení o správním deliktu, resp. přestupku zahájit.
53. K jednání zadavatele, jímž se měl dopustit přestupku, došlo dne 3. 9. 2013, kdy zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu č. ORŽP 18/2013. V nyní projednávané věci se Úřad o domnělém spáchání přestupku zadavatelem dozvěděl na základě návrhu 2, jenž obdržel dne 21. 10. 2013 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele sp. zn. ÚOHS-S0642/2013/VZ v rozsahu návrhu 2. Usnesením ze dne 18. 12. 2013 Úřad spojil z moci úřední správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0565/2013/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0642/2013/VZ za účelem vedení společného řízení o návrhu 1 a návrhu 2. Předmět tohoto správního řízení ve věci návrhu 1 a návrhu 2 Úřad rozšířil přípisem ze dne 26. 2. 2014 z moci úřední o šetření možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona. Z uvedeného vyplývá, že subjektivní promlčecí doba tedy byla v šetřeném případě dodržena, resp. že k zániku odpovědnosti zadavatele za přestupek nedošlo marným uplynutím subjektivní promlčecí doby stanovené § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016.
54. Zadruhé pak § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016, upravoval pětiletou maximální objektivní promlčecí dobu, v níž muselo být řízení o správním deliktu, resp. přestupku pravomocně skončeno, jinak odpovědnost za správní delikt, resp. přestupek zanikla.⁴ Běh této doby se dle příslušné právní úpravy nepřerušoval

³ Úřad uvádí, že při srovnání výše citované verze zákona [kromě výše uvedeného ustanovení dále zejm. § 120 odst. 1 písm. c) a § 120 odst. 2 písm. a)] a zákona o zadávání veřejných zakázek [kromě výše uvedeného dále zejm. § 268 odst. 1 písm. a) a § 268 odst. 2 písm. a)] shledal, že v obou případech by bylo možné případně konstatovat spáchání přestupku zadavatelem, a to při nedodržení stejné povinnosti zadavatele (uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení), stejná by byla při posuzování kontextu viny a trestu i možná sazba výše pokuty a v obojím případě je shodná též úprava promlčecí doby, resp. zániku odpovědnosti zadavatele za přestupek.

⁴ K tomu viz např. rozsudek NSS č. j. 8 As 230/2021-47 ze dne 24. 4. 2023.

doručením oznámení o zahájení správního řízení ani vydáním rozhodnutí, jímž byl obviněný uznán vinným.

55. Jak bylo uvedeno výše, k jednání zadavatele, jímž se měl dopustit přestupku, došlo dne 3. 9. 2013. Následující den, tj. 4. 9. 2013, počala běžet pětiletá promlčecí doba, jež měla uplynout dne 3. 9. 2018. V této době bylo správní řízení pravomocně ukončeno (rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016 nabylo právní moci dne 8. 12. 2016) tak, že zadavatel nebyl shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona a řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno. Následně však bylo rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 5. 12. 2016 napadeno žalobou podanou u Krajského soudu a rozsudkem ze dne 20. 8. 2019 bylo zrušeno a věc byla vrácena předsedovi Úřadu k dalšímu řízení. Po dobu tohoto řízení před Krajským soudem pětiletá objektivní promlčecí doba v souladu s § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „SŘS“), neběžela. Řízení před Krajským soudem ve věci rozsudku ze dne 20. 8. 2019 bylo zahájeno dne 8. 2. 2017 a rozsudek ze dne 20. 8. 2019 nabyl právní moci dne 26. 8. 2019. Následující den, tj. 27. 8. 2019, se tedy pětiletá objektivní promlčecí doba opět rozběhla. Proti rozsudku ze dne 20. 8. 2019 byla podána kasační stížnost, kdy ani po dobu řízení ve věci rozsudku ze dne 26. 3. 2020 před NSS pětiletá objektivní promlčecí doba v souladu s § 41 SŘS neběžela. Řízení před NSS ve věci rozsudku ze dne 26. 3. 2020 bylo zahájeno dne 29. 8. 2019 a rozsudek ze dne 26. 3. 2020, jímž byla kasační stížnost proti rozsudku ze dne 20. 8. 2019 zamítnuta, nabyl právní moci dne 30. 3. 2020. Následující den, tj. dne 31. 3. 2020, se opět pětiletá objektivní promlčecí doba rozběhla. V rámci dalšího šetření věci ze strany předsedy Úřadu bylo vydáno rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 (potvrzující výše uvedený závěr ohledně nespáchání přestupku dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona zadavatelem), přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31. 7. 2020. Vzhledem k tomu, že proti výroku II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 byla podána žaloba ke Krajskému soudu (který o ní rozhodl tak, že výrok II. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 6. 2020 zrušil a věc vrátil předsedovi Úřadu k dalšímu řízení), neběžela objektivní promlčecí doba s ohledem na § 41 SŘS ani po dobu tohoto řízení před Krajským soudem. Řízení před Krajským soudem ve věci rozsudku ze dne 12. 1. 2022 bylo zahájeno dne 14. 8. 2020 a rozsudek ze dne 12. 1. 2022 nabyl právní moci dne 15. 2. 2022. Následující den, tj. dne 16. 2. 2022, se opět pětiletá objektivní promlčecí doba rozběhla. Od uvedeného data nebylo dosud předmětné správní řízení v rozsahu návrhu 2 a ve věci možného spáchání přestupku zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona pravomocně ukončeno⁵, přičemž s ohledem na shora uvedené časové údaje v šetřené věci došlo k marnému uplynutí pětileté objektivní promlčecí doby určené podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016, čímž odpovědnost zadavatele za zde šetřený přestupek podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona zanikla.
56. Vzhledem k tomu, že Úřad již s ohledem na shora dovozený zánik odpovědnosti zadavatele za přestupek nemůže v nyní projednávané věci rozhodnout o případné vině zadavatele, ani mu uložit trest, rozhodl s ohledem na vše shora uvedené podle § 117a písm. f) zákona⁶

⁵ Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 5. 2022 byl zrušen výrok II. a výrok III. napadeného rozhodnutí a věc byla vrácena Úřadu v tomto rozsahu k novému projednání (rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 3. 5. 2022 nabylo právní moci téhož dne). Rozhodnutí Úřadu ze dne 5. 1. 2023 bylo zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 30. 3. 2023 (které nabylo právní moci dne 31. 3. 2023) a věc byla vrácena Úřadu k novému projednání.

⁶ Zákon ve znění účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016 shodně jako ve znění účinném v době uzavření smlouvy č. ORŽP 18/2013 upravoval v § 120 odst. 1 písm. c) zákona, že zadavatel se dopustí správního deliktu tím,

o zastavení správního řízení v části vedené ve věci možného spáchání přestupku dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 zákona, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

57. Pokud pak jde o zbylou část správního řízení, tj. část, jejíž předmět je vymezen obsahem návrhu 2, Úřad uvádí následující.
58. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Úřad konstatuje, že pojem „bepředmětnost“ je nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde v šetřeném případě k žádné změně v právním postavení žadatele (zde navrhovatele).
59. Navrhovatel se svým návrhem 2 podaným ve smyslu § 114 odst. 2 zákona domáhal uložení zákazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013 uzavřené dne 3. 9. 2013 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem.
60. Podle § 118 odst. 2 písm. a) zákona Úřad svým rozhodnutím na základě návrhu podle § 114 odst. 2 zákona uloží zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku, pokud se zadavatel dopustí správního deliktu (přestupku) podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona. Z citovaného ustanovení zákona vyplývá, že nutnou podmínkou pro uložení navrhovatelem požadovaného zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku je současně konstatování spáchání přestupku podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona zadavatelem. Jak však již bylo uvedeno výše, vzhledem k tomu, že v důsledku uplynutí promlčecí doby došlo podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona ve vztahu k projednávanému přestupku k zániku odpovědnosti zadavatele za tento přestupek, nemůže již Úřad za této situace konstatovat spáchání daného přestupku podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona zadavatelem, tudíž nemohou být v daném případě naplněny ani podmínky pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 118 odst. 2 písm. a) zákona navrhovaného navrhovatelem. Řízení o návrhu 2, jímž se navrhovatel domáhal uložení zákazu plnění smlouvy č. ORŽP 18/2013, se tak stalo zjevně bezpředmětným, neboť došlo k takové změně okolností (v důsledku uplynutí promlčecí doby ve vztahu k projednávanému přestupku došlo k zániku odpovědnosti zadavatele za tento přestupek, kdy však konstatování jeho spáchání je nutnou podmínkou pro uložení požadovaného zákazu plnění smlouvy), že rozhodnutí Úřadu o návrhu 2 již nemůže mít pro navrhovatel význam, neboť navrhované uložení nápravného opatření ve smyslu § 118 odst. 2 písm. a) zákona, tj. zákazu plnění smlouvy č. č. ORŽP 18/2013, již není možné.
61. Úřad proto rozhodl podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu o zastavení správního řízení v části, jejíž předmět je vymezen obsahem návrhu 2, tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
62. Úřad dodává, že z důvodu procesní ekonomie rozhodl o zastavení správního řízení v dotčené části rozhodnutím a nikoli usnesením, jak předpokládá § 66 správního řádu.

že uzavře smlouvu na veřejnou zakázku bez uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení podle § 146 odst. 1 zákona, ačkoli je podle tohoto zákona povinen toto oznámení uveřejnit. Naplnění podmínky pro zastavení zahájeného správního řízení, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a zákona zákonodárce ve znění zákona účinném od 6. 3. 2015 do zrušení zákona k 30. 9. 2016 podřadil již pod § 117a písm. f) zákona na rozdíl od předchozí verze zákona, v níž toto ustanovení náleželo pod § 117a písm. d) zákona.

63. Pro úplnost Úřad závěrem poznamenává, že z důvodu procesní ekonomie považoval již rovněž za neúčelné stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 ve spojení s 39 odst. 1 správního řádu, neboť Úřad je povinen dle § 6 odst. 2 správního řádu postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Za situace, kdy je zřejmé, že ve věci možného spáchání přestupku zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. c) zákona nelze rozhodnout o jeho případné vině, neboť již došlo k zániku odpovědnosti zadavatele za daný přestupek uplynutím promlčecí doby, a kdy tak nemohou být naplněny ani podmínky pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 118 odst. 2 písm. a) zákona navrhovaného navrhovatelem, by vyjádření účastníků řízení k otázkám, jejichž závazné posouzení mělo být obsahem rozhodnutí za situace, kdy by nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení v části vedené ve věci možného spáchání přestupku dle § 120 odst. 1 písm. c) zákona a v návaznosti na to pro zastavení správního řízení v části, jejíž předmět je vymezen obsahem návrhu 2, účastníkům řízení mohlo způsobit toliko zbytečné náklady, aniž by takové vyjádření mohlo ovlivnit výsledek správního řízení. Z tohoto důvodu Úřad lhůtu podle § 36 odst. 3 ve spojení s 39 odst. 1 správního řádu účastníkům řízení nestanovil.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad proti výroku II. má odkladný účinek. Rozklad proti výroku I. tohoto rozhodnutí nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, tento výrok však nemůže nabýt samostatně právní moci, aniž by právní moci nabyl výrok II. tohoto rozhodnutí. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Mgr. Bc. Tomáš Auer, advokát, Teplého 2786, 530 02 Pardubice
2. PPS advokáti s.r.o., Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové
3. Technické služby Šluknov, spol. s r.o., Císařský 378, 407 77 Šluknov

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy